

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011143
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011143.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného Y. T., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.7.2020 č.k. 9PP/79/2020-28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného Y. T., nar. XX.XX.XXXX v T., nap. bytom: I., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Partizánske trestným rozkazom zo dňa 05.04.2018, sp. zn. 2T/103/2017 podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 10 mesiacov nepodmiennečne, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že si je vedomý svojho protiprávneho konania, vo výkone trestu si uvedomil dôsledky svojho konania, ktorého ľutuje. Žiada, aby krajský súd prehodnotil rozhodnutie okresného súdu. Po prípadnom podmiennečnom prepustení má zabezpečené bývanie a prácu a zároveň chce dokázať svojim blízkym a spoločnosti, že u neho nastala náprava.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie. Prvostupňový súd v tejto súvislosti konštatuje, že druhá zákonná (materiálna) podmienka nebola splnená vzhľadom na doterajšie správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody - jeho správanie v ústave na výkon trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, bol opakovane disciplinárne potrestaný, na čo poukázalo aj hodnotenie riaditeľa ústavu, ktorý v ňom zároveň poukázal aj na

menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a iba čiastočné preukázanie splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, na základe ktorých neodporučil jeho podmiennečné prepustenie. Splnená nebola ani tretia zákonná (materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Pri hodnotení prvej materiálnej podmienky súd prihliadol na správanie odsúdeného v jednotlivých ústavoch, v ktorých trest odňatia slobody vykonával - v ÚVTOS Ilava bolo správanie odsúdeného na požadovanej úrovni, no v dobe jeho premiestnenia do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne na ďalší výkon trestu, sa v pedagogickej dokumentácii odsúdeného nachádza jedno závažné porušenie ústavného poriadku, keď užil alkoholický nápoj počas osemhodinovej vychádzky mimo ústav, za čo mu bol uložený disciplinárny trest. Takisto počas výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou došlo zo strany odsúdeného k porušeniu ústavného poriadku - v pedagogickej dokumentácii je zaevidovaný negatívny poznatok o nedodržiavaní zásad slušného správania.

7. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

8. Prvostupňový súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nespĺnenie oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

9. Rovnako ako prvostupňový súd aj sťažnostný súd je toho názoru, že vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepseniu. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, nebola mu uložená ani jedna disciplinárna odmena a má vykázaných niekoľko disciplinárnych trestov za opakované porušenia ústavného poriadku. U odsúdeného vzhľadom na jeho správanie a vystupovanie vo výkone trestu nemožno tvrdiť, že plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepsenie alebo došlo k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Súd nevzhliadal progres, polepsenie v správaní odsúdeného. Preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu.

10. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky, t. j. predpoklad vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu, je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

11. Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej nepriaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti, dlhodobú nezamestnanosť odsúdeného a dosiahnutie základného vzdelania. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú prijať záver o splnení druhej materiálnej podmienky. Opakované nerešpektovanie pravidiel ústavného poriadku a jeho prístup k uloženému trestu odňatia slobody svedčí o tom, že trest uložený odsúdenému doposiaľ neplní svoj účel a nedáva záruku, že sa v budúcnosti nedopustí ďalšej trestnej činnosti. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho výkonu trestu teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

12. Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený.

13. Skutočnosti uvádzané odsúdeným v sťažnosti, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má zabezpečené bývanie a prácu sú v kontexte vyššie uvedeného nedostatočné na to, aby súd jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel.

14. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

15. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.